

параходъ да отиде. Тогава се залавя за частна работа въ Търгу Жиулуй, градецъ до австрийската граница и като поискалъ помощъ отъ баща си, „той дойде опрости ма и ме прибра при себе си“. Научилъ се, че една чета въ Стара Планина била избита; само попа, който билъ раненъ на мѣста и после не знаеа за неговата сѣдба; моли войводата да му съобщи кой е този попъ и отъ кѣдѣ е.

10. Юрданъ С. Наумовъ, е кореспондиралъ съ войводата съ 7 писма. Той въ началото е билъ ученикъ въ Бѣлградъ по философията и сетне учителъ въ гр. Берковица. Като ученикъ били другари съ сестреника на войводата Атанасъ Хитовъ и въ писмата си обажда и за Атанаса. Пише му за смъртъта на генералъ Блазнавацъ, съжаление за обесванието на В. Левски.

Съ писмо отъ 12. IV 1873 год. по порѣзка на чича ми, като му съобщава за смъртъта на генерала, на негово мѣсто остава за воененъ министеръ генералъ Лешянинъ, та щели да дойдатъ тука но кога.

Съ писмо отъ 30. III 1874 год. между другото пише, че князь Миланъ М. Обреновичъ IV ще иде следъ 10-на дена въ Цариградъ (като васаленъ на султана, трѣбвало да дойде да му предаде почитъ, той е пѣтувалъ по Дунава и на вредъ сж му давали почести, билъ е облеченъ въ турска униформа.

Писмо отъ 8. XI 1874 год. отъ Берковица, съ което се извинява, че не му отговорилъ на писмата веднага, защото ходилъ по каозата, ходилъ въ Чипоровския манастиръ за празника Св. Иванъ Рилски 1 ноември, кѣдѣто имало 3000 души и той имъ държалъ една дълга беседа. Разбира се каква. Тѣзи мѣста сж много згодни за овчарлъка (за чети). Поздравлява Атанаса, Мирко Мариновъ и др. приятели. Запитва какъ върви търговията (дѣлото), защото тука нѣма ни сирене, ни пастърма и се мрѣ отглади, е и нему не може да изтпрати (отнася се, че немало четници да му испрати и хорага сж въ индеферентностъ следъ опититѣ, които направиха презъ 1831 год. под водителството на Беломѣлче-